

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/907**z dnia 14 marca 2019 r.****ustanawiające wspólny test kształcenia dla instruktorów narciarstwa na podstawie art. 49b dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 49b ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecnie instruktorzy narciarstwa korzystają z zasady wzajemnego uznawania kwalifikacji na podstawie dyrektywy 2005/36/WE. Ustanowienie wspólnego testu kształcenia dla instruktorów narciarstwa wprowadziłoby automatyczne uznawanie niektórych kwalifikacji instruktorów narciarstwa, aby umożliwić osobom posiadającym te kwalifikacje łatwiejsze przemieszczanie się między państwami członkowskimi. Wspólny test kształcenia byłby jednym ze sposobów na ułatwienie mobilności instruktorów narciarstwa w całej Unii. W przypadku instruktorów narciarstwa, którzy nie kwalifikują się do uczestnictwa we wspólnym teście kształcenia lub którzy nie zdali wspólnego testu kształcenia, nadal obowiązywałyby ogólne ramy uznawania ich kwalifikacji na podstawie dyrektywy 2005/36/WE.
- (2) Zawód instruktora narciarstwa lub alternatywnie kształcenie i szkolenie prowadzące do uzyskania kwalifikacji instruktora narciarstwa podlegają regulacji w ponad jednej trzeciej państw członkowskich, w związku z czym wymogi określone w art. 49b ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE zostały spełnione.
- (3) W 2012 r. dziewięć państw członkowskich, tj. Austria, Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Włochy, Rumunia, Hiszpania i Zjednoczone Królestwo, podpisało protokół ustaleń („protokół”) ustanawiający projekt pilotażowy dotyczący legitymacji zawodowej dla instruktorów narciarstwa w Unii. Następnie w 2014 r. protokół ten podpisały Słowenia i Republika Czeska. W protokole uznano prawa nabyte instruktorów narciarstwa, którzy byli obywatelami tych państw członkowskich będących sygnatariuszami na dzień podpisania protokołu. W protokole stwierdzono również, że pomyślne ukończenie Eurotestu i testu Eurosecurity jest warunkiem wstępnym automatycznego uznania kwalifikacji instruktorów narciarstwa w tych państwach członkowskich, począwszy od daty podpisania protokołu. W celu zapewnienia pewności prawa właściwe i rozsądne jest uznanie tych dwóch testów za podstawę zakresu przedmiotowego wspólnego testu kształcenia oraz uwzględnienie postanowień uzgodnionych w protokole jako wspólnej podstawy niniejszego rozporządzenia.
- (4) Każdy instruktor narciarstwa objęty niniejszym rozporządzeniem powinien być w stanie zapewnić, aby zajęcia w ramach nauczania jazdy na nartach były prowadzone w sposób bezpieczny, całkowicie niezależny, w zaśnieżonym środowisku górskim, ale z wyłączeniem tych obszarów, w których wymagane jest stosowanie technik wspinaczkowych. W związku z tym w celu zapewnienia wysokiej jakości nauczania jazdy na nartach właściwe jest, aby kwalifikacje, które uprawniają kandydatów do uczestnictwa we wspólnym teście kształcenia, obejmowały również określone umiejętności pedagogiczne.
- (5) W stosownych okolicznościach przy rozpatrywaniu wniosku o zwolnienie w odniesieniu do części I wspólnego testu kształcenia w zakresie poświadczenia umiejętności technicznych należy uwzględnić udział w konkursach zarządzanych przez Fédération Internationale du Ski („FIS”) i wszelkie punkty FIS uzyskane w ramach tych konkursów.
- (6) Aby zapewnić pewność prawa, konieczne jest uznanie praw nabytych zarówno instruktorów narciarstwa, którzy posiadają legitymację zawodową wydaną na podstawie protokołu, jak i tych, którzy posiadają kwalifikacje wymienione w załączniku I w państwie członkowskim, które nie jest sygnatariuszem protokołu, w przypadku gdy mogą oni wykazać się wymaganym doświadczeniem instruktora narciarstwa na określonych warunkach,

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich obywateli Unii, którzy chcą wykonywać zawód instruktora narciarstwa w państwie członkowskim innym niż to, w którym zdobyli kwalifikacje wymienione w załączniku I.

Artykuł 2

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zakres przedmiotowy wspólnego testu kształcenia oraz warunki, które należy spełnić, aby do niego przystąpić i go zdać.
2. Wspólny test kształcenia składa się z testu poświadczającego umiejętności techniczne instruktorów narciarstwa oraz testu poświadczającego kompetencje instruktorów narciarstwa związane z bezpieczeństwem zgodnie z zasadami określonymi odpowiednio w częściach I i II załącznika II.

Artykuł 3

Właściwe podmioty

Do celów niniejszego rozporządzenia „właściwy podmiot” oznacza każdy podmiot wymieniony w załączniku I, który przyznaje kwalifikacje uprawniające do udziału we wspólnym teście kształcenia na podstawie art. 5.

Artykuł 4

Zasada automatycznego uznawania

1. Państwa członkowskie uznają świadectwa wydane zgodnie z art. 8, poświadczające pomyślne ukończenie wspólnego testu kształcenia. Każdy obywatel Unii posiadający takie świadectwo wydane w państwie członkowskim jest uprawniony do uzyskania dostępu do wykonywania zawodu instruktora narciarstwa w innych państwach członkowskich na tych samych warunkach co instruktorzy narciarstwa, którzy zdobyli kwalifikacje w tych państwach członkowskich.
2. Państwa członkowskie uznają świadectwa wydane zgodnie z art. 8 instruktorom narciarstwa, którzy korzystają z praw nabytych, jak określono w art. 7. Każdy obywatel Unii posiadający takie świadectwo wydane w państwie członkowskim jest uprawniony do uzyskania dostępu do wykonywania zawodu instruktora narciarstwa w innych państwach członkowskich na tych samych warunkach co instruktorzy narciarstwa, którzy zdobyli kwalifikacje w tych państwach członkowskich.

Artykuł 5

Uczestnictwo we wspólnym teście kształcenia

Do uczestnictwa we wspólnym teście kształcenia uprawnieni są wszyscy obywatele Unii, którzy posiadają kwalifikacje wymienione w załączniku I ^(?) lub uczestniczą w szkoleniu w celu uzyskania tych kwalifikacji.

^(?) W przypadku Austrii oznacza to kwalifikację jako Diplomschilehrer – dawniej staatlich geprüfter Schilehrer.

Artykuł 6

Zwolnienia

1. Nie naruszając przepisów art. 5, instruktorzy narciarstwa są zwolnieni z wymogu zaliczenia testu poświadczającego umiejętności techniczne, o którym mowa w części I załącznika II, jeżeli posiadają oni kwalifikacje wymienione w załączniku I lub w przypadku gdy są w trakcie szkolenia w celu uzyskania tych kwalifikacji oraz:

a) mogą dostarczyć dowód uzyskania w dowolnym okresie pięciu lat co najmniej 100 punktów Fédération Internationale du Ski w zakresie narciarstwa alpejskiego w przypadku mężczyzn i co najmniej 85 punktów Fédération Internationale du Ski w zakresie narciarstwa alpejskiego w przypadku kobiet w jednej z dyscyplin technicznych – slalomie lub slalomie gigantcie; albo

b) zdali Eurotest.

2. Nie naruszając przepisów art. 5, instruktorzy narciarstwa, którzy zdali test Eurosecurity, są zwolnieni z wymogu zaliczenia testu poświadczającego kompetencje związane z bezpieczeństwem, o którym mowa w części II załącznika II, jeżeli posiadają oni kwalifikacje wymienione w załączniku I lub w przypadku gdy są oni w trakcie szkolenia w celu uzyskania tych kwalifikacji.

3. Instruktorzy narciarstwa, którzy w ramach wspólnego testu kształcenia zaliczyli test poświadczający umiejętności techniczne, o którym mowa w części I załącznika II, albo test poświadczający kompetencje związane z bezpieczeństwem, o którym mowa w części II załącznika II, nie są zobowiązani do powtarzania tej części wspólnego testu kształcenia, którą zaliczyli.

Artykuł 7

Prawa nabyte

1. Instruktorzy narciarstwa, którzy przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają legitymację zawodową wydaną na podstawie protokołu, korzystają z zasady automatycznego uznawania kwalifikacji, o której mowa w art. 4 ust. 2.

2. Instruktorzy narciarstwa, którzy są objęci zakresem niniejszego rozporządzenia i zdali zarówno Eurotest, jak i test Eurosecurity, korzystają z zasady automatycznego uznawania kompetencji, o której mowa w art. 4 ust. 2, jeżeli posiadają kwalifikacje wymienione w załączniku I.

3. Instruktorzy narciarstwa, którzy w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają kwalifikacje wymienione w załączniku I w państwie członkowskim innym niż sygnatariusz protokołu i którzy mogą wykazać się doświadczeniem zawodowym w wymiarze co najmniej 200 dni w ciągu pięciu lat bezpośrednio poprzedzających datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, korzystają z zasady automatycznego uznawania kwalifikacji określonej w art. 4 ust. 2.

4. Instruktorzy narciarstwa, którzy korzystają z praw nabytych, jak określono w ust. 1, 2 i 3, są uprawnieni do złożenia wniosku o wydanie świadectwa kompetencji zgodnie z art. 8.

Artykuł 8

Świadectwo kompetencji

1. Instruktorom narciarstwa, którzy są objęci zakresem niniejszego rozporządzenia i zdali wspólny test kształcenia albo korzystają z praw nabytych zgodnie z art. 7, wydaje się świadectwo kompetencji. Świadectwo to jest wydawane przez państwo członkowskie lub właściwy podmiot w państwie członkowskim, które przyznało danemu specjalistcie kwalifikacje zawodowe uprawniające go do udziału we wspólnym teście kształcenia na podstawie art. 5.

2. W świadectwie kompetencji wskazuje się co najmniej:

a) imię i nazwisko instruktora narciarstwa;

b) wyniki uzyskane we wspólnym teście kształcenia oraz, w stosownych przypadkach, datę zdania wspólnego testu kształcenia;

c) w stosownych przypadkach szczególne uprawnienia nabyte przez instruktora narciarstwa zgodnie z art. 7;

d) państwo członkowskie lub właściwy podmiot wydające świadectwo;

e) kwalifikacje wymienione w załączniku I posiadane przez instruktora narciarstwa.

3. Do świadectwa kompetencji dołącza się naklejkę, którą należy umieścić na krajowej legitymacji instruktora narciarstwa. Naklejka ta potwierdza, że instruktor narciarstwa otrzymał świadectwo kompetencji, i zawiera co najmniej:
- imię i nazwisko instruktora narciarstwa;
 - rok wydania świadectwa kompetencji;
 - państwo członkowskie lub właściwy podmiot wydające świadectwo.
4. Duplikat świadectwa kompetencji jest wydawany każdorazowo na wniosek instruktora narciarstwa.

Artykuł 9

Procedura powiadamiania

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich zmianach kwalifikacji wymienionych w załączniku I, jak również o istnieniu wszelkich nowych kwalifikacji porównywalnych – pod względem umiejętności i wiedzy – z tymi, które wymieniono w załączniku I. Powiadomienia te przekazuje się za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 ⁽³⁾.

Artykuł 10

Długotrwałe szkolenie i doświadczenie

Instruktor narciarstwa, który posiada kwalifikacje wymienione w załączniku I i jest w stanie wykazać odbycie szkolenia teoretycznego i praktycznego w wymiarze co najmniej 95 dni oraz posiadanie doświadczenia zawodowego w charakterze instruktora narciarstwa w wymiarze 95 dni, zostanie uznany w Austrii na poziomie „Diplomschilehrer”.

Artykuł 11

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Kwalifikacje

Kwalifikacje wymienione w niniejszym załączniku są opracowane w taki sposób, aby zapewnić zrównoważone podejście do teoretycznej nauki i praktycznego szkolenia, w tym jazdy na nartach po trasie i poza trasą, i świadczą w szczególności o nabyciu następujących umiejętności i wiedzy:

- a) rozumienia metod nauczania, instruktażu i szkolenia oraz umiejętności ich stosowania zarówno na potrzeby nauczania jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego po trasie, jak i poza trasą;
- b) umiejętności dostosowania sesji nauczania do zmiennych warunków pogodowych;
- c) umiejętności tworzenia, wdrażania i oceny, w sposób niezależny, wymogów dotyczących nauczania jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego dla wszystkich klas i na każdym poziomie nauki – od początkującego po eksperta;
- d) umiejętności opracowywania programu nauczania jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego z wykorzystaniem odpowiednich technik nauczania;
- e) umiejętności tworzenia sytuacji szkoleniowej;
- f) umiejętności przygotowania materiałów dydaktycznych, instruktażowych i szkoleniowych do wykorzystania podczas każdego rodzaju nauczania jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego;
- g) umiejętności przeprowadzenia demonstracji technicznej, w tym z objaśnieniem jej różnych elementów dla wszystkich klas i na każdym poziomie nauczania jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego;
- h) umiejętności oceny sesji i cyklu nauki jazdy na nartach w zakresie narciarstwa alpejskiego;
- i) znajomości i umiejętności zastosowania zasad pierwszej pomocy w razie wypadku przy uprawianiu sportów zimowych oraz rozpoczęcia akcji ratowniczej.

Państwo członkowskie	Kwalifikacje	Podmioty przyznające kwalifikacje
Austria	Diplomschilehrer lub Landesschilehrer/Schilehrer in Vorarlberg	— Bundessportakademie Innsbruck — Landesschilehrerverbände
Belgia	— BE-fr: Moniteur sportif entraîneur — BE-nl: Trainer A Alpijns Skiën/Skileraar	— Administration de l'Éducation physique, du Sport et de la Vie en Plein Air (ADEPS) — Sport Vlaanderen
Bułgaria	Ски учител клас С	Българско ски училище
Chorwacja	Učitelj skijanja	— Skijaško Učilište — Hrvatski zbor učitelja i trenera sportova na snijegu (HZUTS)
Republika Czeska	Instruktor lyžování APUL A	Asociace profesionálních učitelů lyžování a lyžařských škol, o. s. (APUL)
Dania	Euro Ski Pro	Den Danske Skiskole
Finlandia	Poziom 3 – hiihdonopettaja	— Suomen hiihdonopettajat ry (FNASI/SHOry) — Instytut Sportowy w Vuokatti
Francja	— Diplôme d'État de ski — moniteur national de ski alpin	École Nationale des Sports de Montagne (ENSM)
Niemcy	Staatlich geprüfter Skilehrer	— Technische Universität München in Zusammenarbeit mit DSLV – Deutscher Skilehrerverband, soweit diesem Aufgaben übertragen wurden

Państwo członkowskie	Kwalifikacje	Podmioty przyznające kwalifikacje
Grecja	Instruktor narciarstwa zjazdowego A	Γενική Γραμματεία Αθλητισμού – Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Węgry	Síktató ****	Síktatók Magyarországi Szövetsége
Irlandia	Alpine Ski Teacher – Level 4	Irish Association of Snowsports Instructors (IASI)
Włochy	Maestro di Sci	— Collegio Nazionale dei Maestri di Sci — Federazione Italiana Sport Invernali — Collegi Regionali e Provinciali
Łotwa	Profesionāls slēpošanas instruktors	Latvijas Slēpošanas un snoborda instruktoru asociācija (LSSIA)
Litwa	A kategorijos instruktorių pažymėjimai	Narodowa Rosyjska Liga Instruktorów (NRLI)/DruSkiSchool
Niderlandy	Ski-instructeur niveau 4	Nederlandse Ski Vereniging
Polska	Instruktor Zawodowy – PZN	Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Narciarstwa Polskiego Związku Narciarskiego (SITN PZN)
Portugalia	Treinadores de esqui alpino de grau 2	— Federação de Desportos de Inverno de Portugal (FDI-Portugal) — Instituto Português do Desporto e Juventude
Rumunia	Monitor de schi I	Federația română de schi biatlon
Słowacja	Inštruktor lyžovnia III. kvalifikačného stupňa	— W przypadku kwalifikacji wydanych od dnia 1 stycznia 2016 r.: Uniwersytet Komeńskiego w Bratysławie (Wydział Wychowania Fizycznego i Sportu); Uniwersytet Preszowski (Wydział Sportu); Uniwersytet Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy (Wydział Filozofii); Uniwersytet Konstantyna Filozofa w Nitrze (Wydział Edukacji) oraz Slovenská lyžiarska asociácia (SLA) — W przypadku kwalifikacji wydanych przed dniem 31 grudnia 2015 r.: Slovenská lyžiarska asociácia (SLA) jako część „Tatranská, akciová spoločnosť” lub Slovenská asociácia učiteľov lyžovania a snowboardingu (SAPUL)
Słowenia	Strokovni delavec 2 – športno treniranje – smučanje – alpsko	Smučarska zveza Slovenije
Hiszpania	Técnico deportivo de esquí alpino	Ministerio de Educación, Cultura y Deporte
Szwecja	Svenska skidlärarexamen	Det svenska skidrådet
Zjednoczone Królestwo	Alpine level 4 – International Ski Teacher Diploma	BASI – British Association of Snowsport Instructors

ZAŁĄCZNIK II

Organizacja wspólnego testu kształcenia**1. CZĘŚĆ I – TEST POŚWIADCZAJĄCY UMIEJĘTNOŚCI TECHNICZNE („TEST UMIEJĘTNOŚCI TECHNICZNYCH”)****1.1. Zasady ogólne****1.1.1. Zasady mające zastosowanie**

Test umiejętności technicznych obejmuje konkurencję narciarstwa alpejskiego – slalom gigant. Przeprowadza się go zgodnie z przepisami technicznymi określonymi przez Fédération Internationale du Ski („FIS”) i dostosowuje w celu uwzględnienia celów testu umiejętności technicznych.

1.1.2. Kwalifikujący się kandydaci

W teście umiejętności technicznych mogą wziąć udział obywatele Unii objęci zakresem stosowania rozporządzenia. Kwalifikujący się kandydaci mogą powtarzać test bez ograniczeń, jeżeli nie powiodło im się w poprzednich próbach. Aby wziąć udział w teście umiejętności technicznych, kwalifikujący się kandydaci składają wniosek bezpośrednio do organizującego państwa członkowskiego lub do właściwego podmiotu w państwie członkowskim, które organizuje test.

1.1.3. Przejazdy

Test umiejętności technicznych składa się z dwóch przejazdów. Kolejność startu w pierwszym przejeździe ustala się w drodze losowania, natomiast kolejność startu w drugim przejeździe jest odwrotna do tej z pierwszego przejazdu. Kandydaci, którzy zaliczą test umiejętności technicznych podczas pierwszego przejazdu, nie biorą udziału w drugim przejeździe. Kandydaci, którzy podczas pierwszego przejazdu nie zaliczą testu umiejętności technicznych, mogą wziąć udział w drugim przejeździe.

1.1.4. Jury testu

Jury testu nadzoruje test umiejętności technicznych i zapewnia jego właściwe przeprowadzenie. W jury testu w przypadku testu umiejętności technicznych mogą zasiadać wykwalifikowani obywatele z dowolnego państwa członkowskiego. Do zasiadania w jury testu i oceny modułów testu umiejętności technicznych kwalifikują się wyłącznie ci obywatele, którzy zdali Eurotest przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia albo którzy zdali wspólny test kształcenia.

Jury testu powoływane jest przez organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, przez właściwy podmiot na podstawie kompetencji i doświadczenia zawodowego w branży zasiadających w nich osób. Organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot może przekazać uprawnienia do powoływania jury testu osobom trzecim, ale członkowie jury testu muszą w każdym przypadku reprezentować co najmniej trzy państwa członkowskie. Państwa członkowskie lub właściwe podmioty inne niż te, które organizują wspólny test kształcenia, mogą przedstawiać propozycje dotyczące składu jury testu. W takim przypadku organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot mogą odrzucić taki wniosek wyłącznie z należycie uzasadnionych powodów.

1.1.5. Procedura ponownej oceny

Kandydaci mogą złożyć wniosek o przeprowadzenie przez jury testu ponownej oceny ich wyników uzyskanych w ramach testu umiejętności technicznych, jeżeli uznają, że popełniono istotne błędy. W takim przypadku jury testu rozpatruje wniosek i udziela niezwłocznie odpowiedzi, w której podaje przyczyny utrzymania lub zmiany wyników testu umiejętności technicznych w odniesieniu do danego kandydata. Jury testu podejmuje decyzję zwykłą większością głosów swoich członków.

1.1.6. Dokumentacja wyników

Organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot informuje państwa członkowskie lub właściwe podmioty, które wydają kwalifikacje wymienione w załączniku I, o wynikach testu umiejętności technicznych w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia wydarzenia zorganizowanego w celu przeprowadzenia wspólnego testu kształcenia. Państwa członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwe podmioty prowadzą i publikują co roku aktualny wykaz instruktorów narciarstwa, którzy pomyślnie ukończyli test umiejętności technicznych lub skorzystali z praw nabytych lub zwolnień i którzy uzyskali w danym państwie członkowskim kwalifikacje odpowiadające tym, które wymieniono w załączniku I.

1.2. Trasa

1.2.1. Ogólne kryteria dotyczące trasy

Test umiejętności technicznych przeprowadza się na trasie slalomu giganta, która spełnia kryteria określone przez FIS i którą dostosowano tak, aby uwzględnić cele testu umiejętności technicznych, zwłaszcza w odniesieniu do długości, różnicy wzniesień i liczby bramek. Organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot powiadamia z co najmniej 2-miesięcznym wyprzedzeniem Komisję i pozostałe państwa członkowskie lub ich właściwe podmioty o datach testów umiejętności technicznych.

Różnica wzniesień musi wynosić od 250 do 300 metrów. Liczba bramek musi wynosić między 11 % a 15 % różnicy wzniesień mierzonej w metrach, a w idealnym przypadku między 12 % a 13 %, aby zapewnić możliwość oceny instruktorów narciarstwa pod kątem umiejętności skręcania, a nie umiejętności zjazdu.

Kryteria określone w niniejszej sekcji i w sekcji 1.2.2 mogą regularnie prowadzić do uzyskiwania przez przedbiegaczy – na początku testu umiejętności technicznych – niekompensowanych czasów rzędu 45–60 sekund.

W ramach testu umiejętności technicznych dopuszcza się wyznaczanie trasy bez bramek zewnętrznych, z wyjątkiem pierwszej i ostatniej bramki oraz bramek opóźniających.

1.2.2. Profile stoku

Stok, na którym wyznaczono trasę slalomu giganta, musi charakteryzować się, w miarę możliwości, następującą kombinacją profili:

- a) jedną trzecią trasy powinien stanowić średni stok o nachyleniu procentowym wynoszącym od 26 % do 43 %;
- b) jedną trzecią trasy powinien stanowić stromy stok o nachyleniu procentowym wynoszącym od 45 % do 52 %;
- c) jedną trzecią trasy powinien stanowić łagodny stok o nachyleniu procentowym wynoszącym od 25 % do 26 %.

1.2.3. Zatwierdzenie trasy

Trasa jest zatwierdzana przez komisję techniczną, której członkowie są wyznaczani – stosownie do okoliczności – przez organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot na podstawie ich kompetencji i doświadczenia zawodowego. Państwa członkowskie lub właściwe podmioty inne niż te, które organizują wspólny test kształcenia, mogą przedstawiać propozycje dotyczące składu komisji technicznej. W takim przypadku organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot może odrzucić wnioski wyłącznie z należycie uzasadnionych powodów. Po zatwierdzeniu trasy państwo członkowskie lub właściwy podmiot przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim praktyczne informacje na temat każdego wydarzenia, które ma zostać zorganizowane na tej trasie w celu przeprowadzenia wspólnego testu kształcenia, z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem.

1.3. Przedbiegacze

1.3.1. Wymogi dotyczące przedbiegaczy uczestniczących w teście umiejętności technicznych

W teście umiejętności technicznych musi uczestniczyć co najmniej trzech przedbiegaczy. Organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot są zobowiązane do wyboru przedbiegaczy.

Przedbiegaczami są obywatele dowolnego państwa członkowskiego. Przedbiegaczem może być osoba, która albo zdała Eurotest i test Eurosecurity przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, albo zdała wspólny test kształcenia, uzyskując współczynnik korekcyjny wynoszący co najmniej 0,8700 w teście kalibracyjnym na bieżący sezon.

1.3.2. Test kalibracyjny dla przedbiegaczy

Przedbiegacze na potrzeby testów umiejętności technicznych uczestniczą w teście kalibracyjnym. Celem testu kalibracyjnego jest przypisanie współczynnika korekcyjnego każdemu przedbiegaczowi w celu określenia czasu podstawowego dla kandydatów w teście umiejętności technicznych. Podczas testu kalibracyjnego każdy przedbiegacz może wykonać dwa przejazdy, przy czym danemu przedbiegaczowi zalicza się ten wynik, który jest lepszy. Współczynnik korekcyjny przyporządkowany każdemu przedbiegaczowi podlega corocznej weryfikacji.

Test kalibracyjny jest organizowany przez komisję ds. testów kalibracyjnych. Członkowie komisji ds. testów kalibracyjnych są powoływani – stosownie do okoliczności – przez organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot na podstawie ich kompetencji i doświadczenia zawodowego. Państwa członkowskie lub właściwe podmioty inne niż te, które organizują test kalibracyjny, mogą przedstawiać propozycje dotyczące składu komisji ds. testów kalibracyjnych. W takim przypadku organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot może odrzucić taki wniosek wyłącznie z uzasadnionych powodów.

Organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot powiadamia z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem Komisję i pozostałe państwa członkowskie lub właściwe podmioty o datach testów kalibracyjnych.

Wyniki testu kalibracyjnego są publikowane przez organizujące państwo członkowskie przed wyznaczoną datą wspólnego testu kształcenia w tym państwie członkowskim.

1.3.3. Współczynnik korekcyjny przedbiegaczy

Czasy kompensowane dla przedbiegaczy oblicza się jako iloczyn czasu zaliczonego przejazdu w ramach testu kalibracyjnego uzyskanego przez danego przedbiegacza i przydzielonego współczynnika korekcyjnego.

Czas podstawowy dla testu kalibracyjnego oblicza się jako średnią najlepszych dwóch kompensowanych czasów uzyskanych przez przedbiegaczy stanowiących odniesienie. Komisja ds. testu kalibracyjnego wyznacza czterech przedbiegaczy stanowiących odniesienie na podstawie zestawienia wyników przedbiegaczy z poprzedniego roku.

Współczynnik korekcyjny przedbiegaczy oblicza się w następujący sposób:

współczynnik korekcyjny = czas podstawowy testu kalibracyjnego/czas zaliczonego przejazdu uzyskany przez danego przedbiegacza.

1.4. Zaliczenie testu umiejętności technicznych

1.4.1. Obliczanie czasu podstawowego dla testu umiejętności technicznych

Czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych oblicza się z udziałem co najmniej trzech przedbiegaczy rozpoczynających swój przejazd i co najmniej dwóch go kończących, zgodnie z następującymi zasadami:

- oblicza się średnią z dwóch najlepszych kompensowanych czasów uzyskanych przez przedbiegaczy, którzy ukończyli przejazd przed startem pierwszego z kandydatów w danym przejeździe;
- oblicza się średnią z dwóch najlepszych kompensowanych czasów uzyskanych przez przedbiegaczy, którzy ukończyli przejazd po starcie ostatniego z kandydatów w danym przejeździe;
- czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych stanowi średnią z dwóch średnich, o których mowa w lit. a) i b).

Każdy przedbiegacz może powtórzyć przejazd, jeżeli nie był w stanie normalnie dokończyć przejazdu.

Przed rozpoczęciem testu umiejętności technicznych kandydaci są informowani o współczynniku przedbiegaczy.

1.4.2. Maksymalny czas na zaliczenie

Uznaje się, że test umiejętności technicznych zaliczyli następujący kandydaci:

- w przypadku osób płci męskiej – kandydaci, którzy ukończyli przejazd w czasie nie dłuższym niż czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych plus 19 %;
- w przypadku osób płci żeńskiej – kandydatki, które ukończyły przejazd w czasie nie dłuższym niż czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych plus 25 %.

Maksymalny czas na zaliczenie oblicza się zatem w następujący sposób:

- maksymalny czas na zaliczenie w przypadku mężczyzn = czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych x 1,19;
- maksymalny czas na zaliczenie w przypadku kobiet = czas podstawowy dla testu umiejętności technicznych x 1,25.

2. CZĘŚĆ II – TEST POŚWIADCZAJĄCY KOMPETENCJE ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM („TEST BEZPIECZEŃSTWA”)

2.1. Zasady ogólne

2.1.1. Cel testu bezpieczeństwa

Celem testu bezpieczeństwa jest ocena spełnienia minimalnych wymogów dotyczących bezpieczeństwa kandydatów, które mają zasadnicze znaczenie dla instruktorów narciarstwa pracujących w określonym otoczeniu.

2.1.2. Kwalifikujący się kandydaci

Do testu bezpieczeństwa mogą przystąpić obywatele Unii, którzy zaliczyli test umiejętności technicznych. Kwalifikujący się kandydaci mogą powtarzać test bez ograniczeń, jeżeli nie powiodło im się w poprzednich próbach. Aby wziąć udział w teście bezpieczeństwa, kwalifikujący się kandydaci składają wniosek bezpośrednio do organizującego państwa członkowskiego lub do właściwego podmiotu w państwie członkowskim, które organizuje test.

2.1.3. Organ odpowiedzialny

Za organizację testu bezpieczeństwa odpowiada właściwy podmiot odpowiedzialny za szkolenie instruktorów narciarstwa na danym terytorium państwa członkowskiego, w którym test bezpieczeństwa jest przeprowadzany, w porozumieniu z utworzoną w tym celu komisją techniczną. Komisja techniczna składa się z wykwalifikowanych obywateli dowolnego państwa członkowskiego i zasiadają w niej reprezentanci co najmniej trzech państw członkowskich. Obywatele ci są powoływani przez organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, przez właściwy podmiot na podstawie ich kompetencji i doświadczenia zawodowego w branży. Organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot powiadamia z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem Komisję i pozostałe państwa członkowskie lub właściwe podmioty o datach testów bezpieczeństwa.

2.1.4. Jury testu

Jury testu nadzoruje test bezpieczeństwa i zapewnia jego właściwe przeprowadzenie. W jury testu w przypadku testu bezpieczeństwa mogą zasiadać wykwalifikowani obywatele dowolnego państwa członkowskiego. Do zasiadania w jury testu i oceny modułów testu bezpieczeństwa kwalifikują się wyłącznie ci obywatele, którzy albo zdali test Eurosecurity przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, albo zdali wspólny test kształcenia.

Jury testu powoływane jest przez organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, przez właściwy podmiot na podstawie kompetencji i doświadczenia zawodowego w branży zasiadających w nich osób. Organizujące państwo członkowskie lub właściwy podmiot może przekazać uprawnienia do powoływania jury testu osobom trzecim, ale członkowie jury testu muszą w każdym przypadku reprezentować co najmniej trzy państwa członkowskie. Państwa członkowskie lub właściwe podmioty inne niż te, które organizują wspólny test kształcenia, mogą przedstawiać propozycje dotyczące składu jury testu. W takim przypadku organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot mogą odrzucić taki wniosek wyłącznie z należycie uzasadnionych powodów.

2.1.5. Procedura ponownej oceny

Kandydaci mogą złożyć wniosek o przeprowadzenie przez jury testu ponownej oceny ich wyników uzyskanych w ramach testu bezpieczeństwa, jeżeli uznają, że popełniono istotne błędy. W takim przypadku jury testu rozpatruje wniosek i udziela niezwłocznie odpowiedzi, w której podaje przyczyny utrzymania lub zmiany wyników testu bezpieczeństwa w odniesieniu do danego kandydata. Jury testu podejmuje decyzję zwykłą większością głosów swoich członków.

2.1.6. Dokumentacja wyników

Organizujące państwo członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwy podmiot informuje państwa członkowskie lub właściwe podmioty, które wydają kwalifikacje wymienione w załączniku I, o wynikach testu bezpieczeństwa w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia wydarzenia zorganizowanego w celu przeprowadzenia wspólnego testu kształcenia. Państwa członkowskie lub, stosownie do okoliczności, właściwe podmioty prowadzą i publikują co roku aktualny wykaz instruktorów narciarstwa, którzy zaliczyli test bezpieczeństwa lub skorzystali z praw nabytych lub zwolnień i którzy uzyskali w danym państwie członkowskim kwalifikacje odpowiadające tym, które wymieniono w załączniku I.

2.2. Struktura testu

Test bezpieczeństwa składa się z dwóch części zawierających pięć obowiązkowych modułów, z których każdy podlega indywidualnej ocenie. W teście bezpieczeństwa ocenia się wiedzę i umiejętności kandydatów z zakresu bezpieczeństwa w ramach egzaminu teoretycznego i egzaminu praktycznego.

Jeżeli kandydat nie zaliczy co najmniej jednego z modułów lub jeżeli test bezpieczeństwa nie zawiera wszystkich modułów, kandydat musi ponownie podejść do całego testu.

Poniżej przedstawiono zawartość poszczególnych modułów.

2.2.1. Egzamin teoretyczny

Moduł: „Wykonaj połączenie alarmowe, aby nawiązać kontakt z lokalnymi służbami ratownictwa w języku kraju przyjmującego po wypadku lawinowym”.

Egzamin teoretyczny kończy się wynikiem pozytywnym, jeżeli połączenie alarmowe z lokalnymi służbami ratownictwa nawiązano w jasny i zrozumiały sposób oraz udzielono dokładnych informacji umożliwiających im wykonywanie ich obowiązków.

2.2.2. Egzamin praktyczny

Egzamin praktyczny w przypadku narciarstwa poza trasą składa się z trzech modułów nauczania koncentrujących się na przewodzeniu grupie, a także modułu obejmującego poszukiwanie i ratowanie dwóch osób przysypanych przez lawinę. Do egzaminu praktycznego należy przystąpić w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym odbywa się test.

Każdy z trzech modułów dotyczących przewodzenia grupie musi trwać 15 minut, oprócz 15 minut czasu na przygotowanie. Moduł nauczania zostaje zaliczony, jeżeli co najmniej 75 % ćwiczeń wykonano w zadowalający sposób.

2.2.2.1. Moduły dotyczące przewodzenia grupie

Moduł 1: „Dokonaj wraz ze swoją grupą interpretacji prognozy lawinowej. Porównaj informacje zawarte w prognozie z własnymi obserwacjami na miejscu i dokonaj oceny sytuacji”.

Moduł 2: „Zabierz swoją grupę na zjazd poza trasę i zaproponuj trasę, biorąc pod uwagę czynniki takie jak wybór śniegu, miejsca zbiórki i formy organizacji grup. Wraz ze swoją grupą oceń ryzyko związane z tym zjazdem”.

Moduł 3: Jedną dodatkową formę oceny wybiera się losowo z następujących wariantów:

a) Interpretacja i rozumienie meteorologii

1. Prognoza pogody na terenach górskich wskazuje na sytuację „Nordstau”, a mianowicie obfite opady z północy (*wysokie ciśnienie na zachodzie i niskie ciśnienie na wschodzie*). Jak dochodzi do takiej sytuacji? Gdzie i w jakiej ilości można w przybliżeniu spodziewać się opadów? W jaki sposób taka sytuacja może wpływać na lawiny?
2. Prognoza pogody wskazuje na prawdopodobny napływ silnych wiatrów halnych na północnych stokach wysokich gór. Jakie będą warunki pogodowe w północnej i południowej części masywu górskiego i w jaki sposób może to wpłynąć na sytuację lawinową?
3. Oceń sytuację meteorologiczną na miejscu. Jakie czynniki wpływają na zmiany pogody i jak Twoim zdaniem pogoda zmieni się w najbliższych dniach?

b) Rozumienie zagrożeń w regionach wysokogórskich

1. Jakie czynniki mogą doprowadzić do hipotermii oraz jakie środki ostrożności należy zastosować? Jakie są charakterystyczne objawy hipotermii i w jaki sposób należy zareagować? Jakie symptomy wskazują na konieczność konsultacji z lekarzem?
2. Jakie czynniki mogą doprowadzić do odmrożenia oraz jakie środki ostrożności należy zastosować? Jakie są charakterystyczne objawy odmrożenia i w jaki sposób należy zareagować w przypadku miejscowego odmrożenia? Jakie czynniki sprzyjają dalszemu rozwojowi takiego odmrożenia? Jakie symptomy wskazują na konieczność konsultacji z lekarzem?
3. Jesteś w trakcie długiej trasy zjazdowej. Widoczność ulega stopniowemu pogorszeniu z powodu mgły. W jaki sposób ustalisz położenie bez korzystania z GPS i z jakiej taktyki przewodzenia grupie skorzystasz?

c) Umiejętność oceny i zrozumienia pokrywy śnieżnej

1. Dokonaj analizy stabilności bieżącej pokrywy śnieżnej.
2. Opisz możliwą pokrywę śnieżną w zimie z niewielkimi opadami śniegu. Wyjaśnij zjawiska meteorologiczne, które mogą doprowadzić do niestabilności pokrywy śnieżnej.
3. Opisz możliwą pokrywę śnieżną w zimie z dużymi opadami śniegu. Wyjaśnij zjawiska meteorologiczne, które mogą doprowadzić do niestabilności pokrywy śnieżnej.

2.2.2.2. Moduł poszukiwania i ratowania osób przysypanych przez lawinę

Celem tego modułu jest wykrycie dwóch detektorów lawinowych i skuteczne wydobycie co najmniej jednego z dwóch urządzeń. Każdy detektor lawinowy umieszcza się w torbie z izolatorem o szerokości około 60 cm i zakopuje na głębokość około 1 m bez nakładających się sygnałów. Można wykorzystać szkoleniowe detektory lawinowe. Obszar poszukiwania ogranicza się do maksymalnej powierzchni 50 metrów x 50 metrów. Maksymalny czas przeznaczony na znalezienie obu detektorów lawinowych i wydobycie jednego z nich wynosi 8 minut. Aby wziąć udział w module poszukiwania, kandydaci muszą posiadać cyfrowy detektor lawinowy z co najmniej trzema antenami. Kandydaci z analogowymi detektorami lawinowymi nie będą mogli wziąć udziału w tym module. Moduł ten zostaje zaliczony, w przypadku gdy dwa zakopane detektory lawinowe zostaną pomyślnie zlokalizowane, a jeden z nich zostanie wydobyty w wyznaczonym czasie.
